

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/699/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312202374
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312202374.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, zast.: JUDr. Oliver Baláž, advokát, Bratislava, Zámocká 10, proti žalovanému: F. Y., štátny občan Chorvátskej republiky, I. Z. O. Z., L. XX, t. č. na neznámom mieste, zast.: opatrovníkom Z. K., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava III, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká ul. č. 16, Prešov, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP č. 7, Stropkov, o zaplatenie 217,40 eur s prísl., na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 22. októbra 2013 č. k. 14C 79/2012- 123, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Rovnako nepriznal trovy konania ani vedľajšiemu účastníkovi, keď ich nepovažoval za účelne vynaložené na uplatňovanie, bránenie práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Žalobcovi súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 16,50 euro na účet Okresného súdu Bratislava 3.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť EuroTel Bratislava, a.s. na základe zmluvy o pripojení z XX. X. XXXX vrátane jej Dodatku zo dňa X. X. XXXX poskytol žalovanému užívateľskú SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, zľavnený mobilný telefón (za 1,- Sk vrátane DPH) značky I. XXXX Z. a program služieb 55 (110) Viac. Žalobca sa stal právnym nástupcom spoločnosti EuroTel Bratislava, a.s. na základe zlúčenia. Žalovaný za poskytnuté telekomunikačné služby riadne neplatil a týmto titulom dlhuje sumu 217,40 eur. Tým, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle dodatku k zmluve si žalobca uplatňoval aj zmluvnú pokutu vo výške 248,95 euro. Súd 1. stupňa rozsudkom č. k. 14C 79/2012-100 zo dňa 22. 11. 2012 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 217,40 euro spolu s 9 % úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 28. 5. 2009 do zaplatenia titulom nezaplateného hovorného a mesačných poplatkov a žalobu vo zvyšnej časti (o zaplatenie 248,95 euro titulom zmluvnej pokuty) zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech a neúspech oboch účastníkov vo veci nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania. Na odvolanie vedľajšieho účastníka voči výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 217,40 euro s prísl. a výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania, odvolací súd uznesením z 20. 6. 2013 č. k. 6Co 601/2012-115 rozsudok súdu 1. stupňa v tejto časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Výrok uvedeného rozsudku súdu 1. stupňa,

ktorým bola žaloba zamietnutá (v časti zmluvnej pokuty) odvolaním napadnutý nebol, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania tak zostal len nárok na zaplatenie sumy vo výške 217,40 euro titulom nezaplatenia ceny za poskytnuté služby verejnej mobilnej siete. Súd 1. stupňa následne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie 217,40 eura s prisl., keď sa stotožnil so vznesenou námietkou premičania. Vystavené faktúry za poskytnuté telekomunikačné služby sa stali splatnými dňa 27. 4. 2008, 27. 5. 2008, 27. 6. 2008, pričom žalobu žalobca podal na súd až 5. 3. 2012, t. j. po uplynutí trojročnej premičacej lehoty. O trovách konania súd 1. stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli. Súd 1. stupňa nepriznal trovy konania ani vedľajšiemu účastníkovi s odôvodnením, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené na uplatňovanie, bránenie práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Vynaložené trovy právneho zastúpenia nie sú účelné v prípadoch, keď sám účastník konania (vedľajší účastník) má zriadené právne oddelenie, disponuje viacerými právnikmi, ktorí majú právnické vzdelanie, keď predmetom konania je poskytovať ochranu spotrebiteľovi, ako tomu bolo v prejednávanej veci u vedľajšieho účastníka. Ak teda za stavu, keď vedľajší účastník sám poskytuje ochranu (aj právnu) spotrebiteľom, keď na tento účel bol zriadený, nemožno už považovať trovy právneho zastúpenia za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie, bránenie práva spotrebiteľa.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník a napadol ním výrok, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania vo výške 146,99 eur. Odvolanie odôvodnil argumentáciou generálneho prokurátora SR v podanom mimoriadnom dovolaní (vec je t. č. vedená na NS SR pod sp. zn. 6 M Cdo 5/2013), v zmysle ktorého dôvodom zamietnutia žaloby bolo právne kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom, a preto nie je možné hovoriť o neúčelne vynaložených trovách konania. Zo skutkového stavu v predmetnej právnej veci jednoznačne vyplynulo, že k plnému úspechu žalovaného došlo práve v dôsledku aktívneho pôsobenia vedľajšieho účastníka, keď jemu ustanovený opatrovník námietku premičania nevzniesol a súd nemohol ex offo prihliadať na premičanie uplatnenej pohľadávky. Ak by teda vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu po náležitom preštudovaní právnej veci nevzniesol dôvodnú námietku premičania, spotrebiteľ by bol minimálne v tejto časti neúspešný.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa §214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 4 stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Vedľajšiemu účastníkovi preto môže byť priznaná aj náhrada trov konania v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval.

V prejednávanej veci súd 1. stupňa žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty v poradí prvým rozsudkom zamietol pre neplatnosť jej dojednania, pretože sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V časti nezaplatenia ceny za poskytnuté služby verejnej mobilnej siete súd 1. stupňa žalobu zamietol z dôvodu premičania uplatneného nároku. Z uvedeného potom vyplýva, že žalovaný bol v konaní plne úspešný a vzniklo mu právo na náhradu trov konania podľa §142 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom na to právo na náhradu trov konania vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd je však zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, nemožno považovať za trovy potrebné na účelne uplatňovanie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako žalobcovia týmto združením označené subjekty, bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli tohto združenia naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. V predmetnej veci Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS súčasne s oznámením o vstupe do konania požiadalo súd prvého stupňa o doručenie žaloby a jej príloh. Z toho je zrejmé, že v čase vstupu do konania toto združenie nepoznalo ani

predmet sporu a do konania vstúpilo iba na tom základe, že zrejme podľa toho, kto je vo veci žalobcom, usúdilo, že ide o spotrebiteľskú vec. V neposlednom rade treba poukázať na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa so žalovaným kontaktoval) a splnomocnil na svoje zastupovanie advokátsku kanceláriu, hoci z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť sám právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Pokiaľ ide o samotný výsledok sporu, odvolací súd poukazuje na to, že na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok je súd povinný prihliadať ex offio. Jej existencia spôsobuje neplatnosť priamo zo zákona. S ohľadom na to v tejto časti žalovaného nároku bola ingerencia vedľajšieho účastníka nadbytočná. Preto nemožno hovoriť, že k zamietnutiu žaloby v tejto časti došlo výlučne v dôsledku aktívneho konania vedľajšieho účastníka. Na druhej strane treba dať vedľajšiemu účastníkovi za pravdu, že k zamietnutiu zvyšnej časti žalovaného nároku došlo v dôsledku dôvodne podanej námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom. Uvedené však samo osebe neznamená, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli v konaní vynaložené účelne. Ak vedľajší účastník je zo zákona združením na ochranu spotrebiteľa, ktorý disponuje vlastným právnym oddelením, niet prekážky, aby námietka premlčania bola vznesená priamo týmto združením. Možno teda súhlasiť s argumentáciou súdu 1. stupňa, že za stavu, keď vedľajší účastník sám poskytuje ochranu spotrebiteľom (keď na tento účel bol zriadený), nemožno považovať trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za trovy účelne vynaložené. Účelnosť možno definovať ako nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených ústavne zaručeným právom na právnu pomoc. Trovy právneho zastúpenia však nie je možné považovať za účelne vynaložené v prípadoch, keď sám vedľajší účastník má zriadené právne oddelenie s cieľom poskytovať právnu ochranu spotrebiteľovi. Aj vedľajší účastník má nepochybne právo byť zastúpený právnym zástupcom v konaní, ale ak predmetom jeho činnosti je poskytovanie právnej ochrany spotrebiteľom v súdnych konaniach (a teda, ak svoju činnosť vykonáva prostredníctvom ním zvoleného právneho zástupcu), je na ňom, aby trovy právneho zastúpenia znášal sám. V opačnom prípade by existencia a činnosť tohto združenia postrádala zmysel, keďže žalovaný by si mohol sám zvoliť právneho zástupcu.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Žalobca mal v odvolacom konaní úspech. Napriek tomu mu odvolací súd nemohol priznať náhradu trov voči vedľajšiemu účastníkovi. Povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania by totiž bolo možné uložiť vedľajšiemu účastníkovi iba spolu so žalovaným. Odvolací súd však nevidí žiadny dôvod uložiť žalovanému povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania za situácie, keď vznik týchto trov zaviniel vedľajší účastník nedôvodným odvolaním, ktoré navyše podal bez vedomia a súhlasu žalovaného (§ 150 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.